

årratappa, ütteldes: parrem et üks innimenne surreb rahwa eest, enne kui keik rahwas hukka saab.

Mis nüüd praego olleme **XI.** peatükkist siitsadik kuulnud, et Jeesus Petanias Saatsarust surmast ülesärratas ja sellepärrast paljo rahwas temma sisse uskus, agga Wariserid temma vasto tiggedaks said, sündis Paasko-ku löppetusse pole.

Joan. XI. 54—57.

„Siis“, — kui Kaiwas jo olli nou annud, Jesust årratappa — „ei käinud temma mitte ennam awwalikkult Juda rahwa seas, waid läks seált ärra ühte male förwe liggi, ühte liinna, mis hütakse Ewraimiks, ja wibis seina omma jüngrittega!“

Seia Ewraimi-liinna jäi Jeesus Jürri-ku hakkatusse sadik, ja ülemaad preestrid ja Wariserid ollid käsko annud, tedda finni wötta.

Joan. XII. 1.

Agga 6 pâwa enne Pasa pühha tussi Je-

sus Petania, kus Saatsarus olli, kes surnud olli olnud, sedda temma surmast olli üles-årratanud.

Se olli siis, armad luggejad, se folmas ja wiimne kord, et meie fallis Õnnisteggia Jerusalemma-liinna läks, ning temma fibbedad fannatamisse páwad liggi joudsid, mis Jürri-ku esimesse páwade peále langes. Temma tussi 7^{mat} Jürri-ku páwal, pühhade walmistamisse páwal, se on meie Redel, Petania.

Joan. XII. 2—11.

Petanias, Saatsaruse, Maria ja Marta maias, tehti Jeesussel suurt söma-aia, kelle jures Martale paljo teggemist olli; siin woidis ka Maria Jeesusse jallad selge ja wågga falli nardi salwiga ja fuiwatus temma jallad omima juustega. — Judas Iskariot ep ol-nud agga mitte sellega rähbul, waid útles: „sedda salvi olleks woinud müa ja waestele anda!“ Jeesus agga útles: „maesed on iffa teie jures, agga mind ep olle teile mitte iffa!“ Kui nüüd rahwas sedda kuulda sai, et Jeesus